

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Jany Volkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **M. W. P. s. r. o., IČO X**
sídlem U P.918, X U.
zastoupená advokátem JUDr. Jakubem Dohnalem, Ph.D.
sídlem V Jámě 699/1, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2019, č. j. 8956/19/5000-10470-712507,
ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky rozhodnutím o poskytnutí dotace ze dne 2. 3. 2010, č. j. 139-10/2.2RV02-026/10/08200 (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“), poskytlo žalobkyni v rámci Operačního programu Podnikání a inovace peněžní prostředky na realizaci projektu „M. W. P. – T.“ v celkové maximální výši 8 041 000 Kč. Nedílnou součástí rozhodnutí o poskytnutí dotace byly „Podmínky poskytnutí dotace v

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

rámci prioritní osy 2. Rozvoj firem, oblasti podpory 2.2 Podpora nových výrobních technologií a ICT v podnicích, programu ROZVOJ“ (dále jen „podmínky“). Žalobkyně měla povinnost se dále řídit Pravidly pro publicitu, Pravidly pro výběr dodavatelů, Pravidly způsobilosti výdajů, Pravidly způsobilosti výdajů – zvláštní část ROZVOJ a Pravidly etapizace.

2. Dne 13. 11. 2017 Finanční úřad pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“) vydal protokol o zahájení daňové kontroly ze dne 13. 11. 2017, č. j. 1965358/17/3100-31471-803123. Předmětem daňové kontroly byla kontrola skutečností rozhodných pro správné zjištění a případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně dle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“). Správce daně s žalobkyní projednal zprávu o daňové kontrole 13. 7. 2018, č. j. 363111/18/3100-31471-803123, téhož dne byla kontrola ukončena.
3. Správce daně učinil během daňové kontroly tři kontrolní zjištění:
4. Kontrolní zjištění č. 1: žalobkyně při výběrovém řízení na zakázku Technologie - linka na výrobu masivní dubové podlahy nepostupovala v souladu s Pravidly pro výběr dodavatelů, protože posuzovala nabídku uchazeče druhého v pořadí, která nesplnila požadavky dle zadávací dokumentace. Nabídka tohoto uchazeče nesplňovala dle bodu 5. zadávací dokumentace podmínku doložení dokladu prokazujícího příslušné živnostenské oprávnění či licenci, čímž daňový subjekt nepostupoval v souladu se zadávací dokumentací a body 17 a 19 pravidel pro výběr dodavatelů. Pokud žalobkyně požadovala dle zadávací dokumentace předložit v kopii doklad prokazující příslušné živnostenské oprávnění či licenci, měla nabídku, která tento požadavek nesplnila, ze zadávacího řízení vyloučit. Správce daně dále zjistil, že žalobkyně neuvedla do zprávy z otevírání obálek a vyhodnocení nabídek výběrového řízení ze dne 16. 3. 2010 datum zveřejnění inzerátu - tedy „Oznámení o vyhlášení výběrového řízení na dodávky v rámci OPPI. Tím došlo ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel k neoprávněnému použití poskytnutých peněžních prostředků, a tím k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona;
5. Kontrolní zjištění č. 2: v zadávací dokumentaci na zakázku Technologie - linka na olejování masivní podlahy ze dne 7. 7. 2009 nebylo požadováno doložení dokladu osvědčující odbornou způsobilost dle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v oboru pozemní stavby (dále jen „zákon o výkonu povolání“), přičemž ve „Výzvě k podání nabídky a prokázání splnění kvalifikace na veřejnou zakázku“ č. 335716-28/09 ze dne 7. 7. 2009 tento doklad požadován byl. Tím žalobkyně porušila bod 22 Pravidel pro výběr dodavatelů. Správce daně dále zjistil, že čestné prohlášení vítězného uchazeče, které bylo součástí nabídky, podané na základě Výzvy k podání nabídky, neobsahovalo veškeré požadavky dle bodu 8 písm. a) zadávací dokumentace. Žalobkyně proto měla takovou nabídku vyloučit a vzhledem k tomu, že obdržela pouze jednu nabídku, předmětné výběrové řízení zrušit. Správce daně dále zjistil, že žalobkyně neuvedla do zprávy z otevírání obálek a vyhodnocení nabídek výběrového řízení ze dne 18. 8. 2009 datum zveřejnění inzerátu - tedy Výzvy k podání nabídky. Protože žalobkyně při výběrovém řízení nepostupovala v souladu s Pravidly pro výběr dodavatelů, došlo dle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel k neoprávněnému použití poskytnutých peněžních prostředků, a tím k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona;

6. Kontrolní zjištění č. 3: žalobkyně nedodržela termín pro předložení monitorovací zprávy za období do 31. 12. 2011. Termín pro její předložení byl dle Podmínek stanoven do 5. 1. 2013, žalobkyně ji předložila poskytovateli až dne 25. 3. 2013. Tím, že žalobkyně nepředložila monitorovací zprávu ve stanoveném termínu, porušila Článek II., odst. (2), písm. c) zvláštní části podmínek, čímž došlo dle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel k neoprávněnému použití poskytnutých peněžních prostředků, a tím k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona.
7. Správce daně vydal platební výměr č. 209/2018 na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 9. 8. 2018, č. j. 1643940/18/3100-31471-803625, kterým vyměřil odvod do státního rozpočtu ve výši 62 164 Kč, a platební výměr č. 210/2018 na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 9. 8. 2018, č. j. 1643942/18/3100-31471-803625, kterým vyměřil odvod do Národního fondu ve výši 352 258 Kč (dále jen „platební výměry“). Proti platebním výměrům brojila žalobkyně odvoláním u žalovaného.
8. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 2. 2019, č. j. 8956/19/5000-10470-712507, rozhodl takto:
9. „I. Část textu výroku napadeného rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj č. j. 1643940/18/3100-31471-803625 ze dne 09. 08. 2018 „...vyměřuje odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně (dále jen „daň“) ve výši 62.164,- Kč (slovy šedesátdvatisícejednošedesátčtyři Kč).“ se mění na text: „...vyměřuje odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně (dále jen „daň“) ve výši 52.655,- Kč (slovy padesátdvatisíčekšestsetpadesát pět Kč).“ V ostatním zůstává výrok odvoláním napadeného rozhodnutí beze změny“.
10. „II. Část textu výroku napadeného rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj č. j. 1643942/18/3100-31471-803625 ze dne 09. 08. 2018 „...vyměřuje odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně (dále jen „daň“) ve výši 352.258,- Kč (slovy třístapadesátdvatisíčekdvěstěpadesát osm Kč).“ se mění na text: „...vyměřuje odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně (dále jen „daň“) ve výši 298.378,- Kč (slovy dvěštedevadesát osmtisíc třístasedmdesát osm Kč).“ V ostatním zůstává výrok odvoláním napadeného rozhodnutí beze změny“.

B) Žaloba

11. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci dne 15. 4. 2019 se žalobkyně domáhala, aby krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2019, č. j. 8956/19/5000-10470-712507 (dále jen „napadené rozhodnutí“), a oba platební výměry správce daně ze dne 9. 8. 2019. Konkrétně namítala:
 - a) nesprávné právní posouzení u kontrolního zjištění č. 1. Žalobkyně uvedla, že společnost A. M., s. r. o., se na základě provedeného hodnocení nabídek umístila jako druhá v pořadí, žalobkyně však uzavřela smlouvu s vítězným dodavatelem, společností J. & T. M., s. r. o., která veškeré zadávací podmínky splnila. Pochybení žalobkyně tak bylo ryze formální bez jakéhokoli skutečného či jen potenciálního vlivu na výběr nejvhodnější nabídky. V této souvislosti žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2014, č. j. 4 As 117/2014-39, podle kterého nepředstavuje jakékoli porušení povinnosti bez dalšího neoprávněné použití či zadržení prostředků dotace, které musí být vráceno zpět do veřejného rozpočtu. Dále odkázala na rozhodnutí Komise C(2013) 9527 ze dne 19. 12. 2013, kterým se stanoví a schvalují pokyny ke stanovení finančních oprav, jež má Komise provést u výdajů financovaných Unií v rámci sdíleného řízení v případě

nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, a na rozsudek Soudního dvora ze dne 21. 12. 2011 ve věci C-465/10, *Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration v Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre*, podle kterého konstatování menší nesrovnalosti nevede na základě zásady proporcionality k tomu, aby byly vyplacené prostředky zčásti vymáhány zpět.

Žalobkyně dále namítala, že je třeba vycházet z metodického dokumentu OPPI nazvaného „17_78_M_ Kategorizace nedostatků při zadávání zakázek se stanovením výše odvodu za porušení rozpočtové kázně č. j.: MPO 26724/14/61100/61000“ (dále jen „metodika OPPI“), který stanoví, že *pokud má pochybení pouze formální charakter bez jakéhokoli skutečného nebo potenciálního finančního dopadu, nebude udělena žádná sankce*.

Žalobkyně měla za to, že odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 0,1% z částky použité na financování předmětu výběrového řízení byl proveden v rozporu s výše uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, Evropského soudního dvora, rozhodnutím Evropské komise a závaznou metodikou OPPI, proto neměl být žalobkyni stanoven žádný odvod za porušení rozpočtové kázně;

b) nesprávné právní posouzení u kontrolního zjištění č. 2. Žalobkyně namítala, že požadavek uvedený ve Výzvě k podání nabídek uveřejněné v Obchodním věstníku dne 15. 7. 2009, aby uchazeči doložili odbornou způsobilost v oboru „pozemní stavby“ dle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, byl zcela zjevnou písařskou chybou žalobkyně, která nebyla s to omezit vstup dodavatelů do soutěže. S ohledem na předmět soutěže se jednalo o požadavek natolik absurdní, že ztratil schopnost diskriminovat, neboť jeho absurdnost a zjevná nesprávnost byla na první pohled jasná. Jednalo se sice o pochybení žalobkyně, správní orgány však měly zkoumat, zda na jeho základě mohlo dojít k omezení vstupu dodavatelů do soutěže. Žalobkyně měla za to, že se jednalo toliko o formální pochybení, které nemělo vliv na výběr nejvhodnější nabídky, proto podmínky pro stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně nebyly naplněny.

Žalobkyně dále namítala, že výše odvodu vyměřená správcem daně ve výši 35% neodpovídá metodice OPPI. Dle bodu 9 metodiky OPPI výše odvodu za porušení rozpočtové kázně může být udělena ve výši 25%, přičemž v závislosti na závažnosti pochybení může být snížena na 10% nebo na 5%. Zároveň se odvod za porušení rozpočtové kázně vyměří v případě, že uvedené kvalifikační předpoklady prokazatelně vedly k omezení vstupu dodavatelů. Zde pak žalobkyně dodává, že má za to, že požadavek na doložení odborné způsobilosti v oboru „pozemní stavby“ v zakázce na dodávku linky na olejování podlah nemůže vést k prokazatelnému omezení vstupu dodavatelů do soutěže.

Žalobkyně přiznala pochybení, že nevyhloučila vítězného dodavatele z důvodu, že neprokázal základní kvalifikační předpoklady. Brojila však proti výši odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 35% z částky použité na financování předmětu výběrového řízení, neboť byla stanovena v rozporu metodikou OPPI. Dle této metodiky lze totiž udělit odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 5%, 10%, 25% nebo 100%, zároveň pak dle metodiky OPPI platí, že pokud dojde k souběhu porušení více pravidel, procentní částky se nesčítají a sazba finanční opravy je uložena podle nejzávažnějšího porušení, tj. ve výši 5%, 10%, 25% a 100%. Pokud tedy správce daně stanovil odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 35%, pak tak učinil v rozporu s dotačními podmínkami. Žalobkyně měla za to, že pokud poskytovatel dotace vymezil v rámci veřejně přístupných

dotačních podmínek kategorizaci nedostatků při zadávání zakázek se stanovením výše odvodu za porušení rozpočtové kázně, pak správce daně nebyl oprávněn postupovat přísněji, nežli poskytovatel dotace. Učinil-li tak, jednal v rozporu s principem právní jistoty a zásady proporcionality zásahu veřejné moci do subjektivních veřejných práv.

c) nesprávné právní posouzení u kontrolního zjištění č. 3. Žalobkyně s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2014, č. j. 4 As 117/2014-39, a ze dne 16. 7. 2008, č. j. 9 Afs 202/2007-68, na rozhodnutí Komise C(2013) 9527 ze dne 19. 12. 2013, kterým se stanoví a schvalují pokyny ke stanovení finančních oprav, jež má Komise provést u výdajů financovaných Unií v rámci sdíleného řízení v případě nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, a na rozsudek Soudního dvora ze dne 21. 12. 2011 ve věci C-465/10, *Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration v Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre*, namítala, že v souvislosti s kontrolním zjištěním č. 3 jí neměl být stanoven žádný odvod za porušení rozpočtové kázně.

C) Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 30. 5. 2019 navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl. Odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a doplnil, že žalobkyní uvedená judikatura byla překonána usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33. Správce daně vzal v úvahu marginální pochybení žalobkyně při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně a stanovený odvod je tak proporcionální k závažnosti pochybení žalobkyně v rámci kontrolního zjištění č. 1.
13. Žalovaný dále uvedl, že rozhodnutí o poskytnutí dotace přímo na metodiku OPPI neodkazuje, ta ani není součástí seznamu příloh podmínek. Správce daně a žalovaný nebyli metodikou OPPI vázáni, když rozhodnutí MPO stanovuje, že nesplnění podmínek stanovených pro výběr dodavatelů bude postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň podle § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel.
14. Žalovaný se dále neztotožňuje se závěrem, že doložení odborné způsobilosti podle zákona o výkonu povolání, uvedené ve výzvě k podání nabídky, bylo zjevnou písařskou chybou nemající vliv na podání nabídek potenciálními zájemci o zakázku, která byla předmětem kontrolního zjištění č. 2. Nelze vyloučit, že tento požadavek mohl být pro některé zájemce překážkou v účasti v předmětném výběrovém řízení. S ohledem na to, že pouze jeden zájemce si vyžádal zadávací dokumentaci a tento podal nabídku, která byla jediná, uvedené pochybení mohlo ovlivnit počet zájemců a výběr nejvhodnější nabídky.
15. V závěru uvedl, že i porušení dotačních podmínek spočívajících v prodlení s předložením monitorovací zprávy zakládá porušení rozpočtové kázně ze strany žalobkyně. Nízká závažnost tohoto pochybení byla zohledněna při stanovení výše odvodu, tj. ve výši 0,02% z částky poskytnuté dotace.

D) Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl krajský soud bez nařízení jednání.

ad a) a c) Nesprávné právní posouzení u kontrolních zjištění č. 1 a 3

17. Žalobkyně v žalobě odkazovala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2014, č. j. 4 As 117/2014-39, a ze dne 16. 7. 2008, č. j. 9 Afs 202/2007-68, na rozhodnutí Komise C(2013) 9527 ze dne 19. 12. 2013, kterým se stanoví a schvalují pokyny ke stanovení finančních oprav, jež má Komise provést u výdajů financovaných Unii v rámci sdíleného řízení v případě nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, a na rozsudek Soudního dvora ze dne 21. 12. 2011 ve věci C-465/10, *Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration v Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre*. Nepopírala, že z její strany došlo k porušení dotačních podmínek, ale měla za to, že se jednalo o pochybení tak marginální, že k porušení rozpočtové kázně nedošlo, a proto jí neměl být stanoven odvod za toto porušení.
18. K tomu krajský soud uvádí, že judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví byla nejednotná při posuzování otázky, zda i marginálním porušením dotačních podmínek dochází k porušení rozpočtové kázně. Ve svých závěrech se judikatura rozcházela, bylo třeba ji sjednotit, což učinil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017 – 33. Rozšířený senát vyslovil, že:

„I. Každé porušení dotačních podmínek, které není v rozhodnutí o poskytnutí dotace vymezeno jako to, jehož nedodržení není neoprávněným použitím podle § 3 písm. e) [§ 14 odst. 3 písm. k)], zakládá porušení rozpočtové kázně [§ 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění do 29. 12. 2011].

II. Při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Správce daně musí zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti (§ 44a odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění do 29. 12. 2011) a své rozhodnutí náležitě odůvodnit.

III. Týká-li se porušení povinnosti oddělitelné části poskytnuté dotace, odvod bude stanoven pouze částkou odpovídající této části dotace. I zde však mohou vyvstat okolnosti, které mohou s ohledem na malou závažnost porušení povinnosti vést správce daně ke snížení odvodu ve smyslu zásady přiměřenosti (§ 44a odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění do 29. 12. 2011)“.
19. Z uvedených závěrů rozšířeného senátu tak jasně vyplývá, že jakékoliv porušení dotačních podmínek, nezávisle na intenzitě tohoto porušení (není-li v rozhodnutí o poskytnutí dotace stanoveno jinak), představuje porušení rozpočtové kázně. Správním orgánům tak nepřísluší o této skutečnosti činit úvahu a podle závažnosti pochybení rozhodovat, zda se o porušení rozpočtové kázně jedná či nikoli.
20. V posuzované věci správní orgány řádně popsaly, jakým způsobem a která ustanovení dotačních podmínek žalobkyně porušila. Následně správní orgány dospěly – zcela v souladu s právním názorem rozšířeného senátu – k závěru, že došlo k porušení rozpočtové kázně.
21. Na rozdíl od úvahy o vlastním porušení rozpočtové kázně však správní orgány mohly zohlednit intenzitu porušení dotačních podmínek při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně, což v posuzované věci také učinily. S ohledem na míru pochybení žalobkyně tak v případě kontrolního zjištění č. 1 správní orgány stanovily odvod za

porušení rozpočtové kázně ve výši 0,1% a v případě kontrolního zjištění č. 3 odvod ve výši 0,02% z dotací použitých na financování jednotlivých zakázek. Své úvahy dostatečně odůvodnily, vysvětlily, z čeho výše odvodu vyplývá a jak ke konečné částce dospěly.

22. Z uvedených důvodů krajský soud uzavřel, že úvahy žalobkyně s ohledem na zcela konkrétní závěry rozšířeného senátu neobstojí. Námitky žalobkyně týkající se kontrolního zjištění č. 1 a 3 tak dle krajského soudu nejsou důvodné.

ad b) Nesprávné právní posouzení u kontrolního zjištění č. 2

23. Taktéž u kontrolního zjištění č. 2 žalobkyně připustila, že pochybila, protože nepožadovala po vítězi veřejné zakázky doložení dokladu osvědčujícího odbornou způsobilost podle zákona o výkonu povolání, přičemž ve výzvě k podání nabídky a prokázání splnění kvalifikace na veřejnou zakázku tento doklad požadován byl. Žalobkyně měla však za to, že požadavek uvedený ve výzvě byl toliko písarskou chybou, zájemcům o veřejnou zakázku nesmyslnost tohoto požadavku musela být zřejmá, proto nemohlo tímto pochybením žalobkyně dojít k omezení vstupu jednotlivých dodavatelů do soutěže. K tomu krajský soud uvádí, že s ohledem na shora uvedené závěry rozšířeného senátu je třeba shledat (nezávisle na jeho intenzitě či okolnostech) shora uvedené porušení dotačních podmínek za porušení rozpočtové kázně. Úvaha správních orgánů tak byla správná. Krajský soud v podrobnostech odkazuje na vypořádání žalobních námitek a) a c).
24. Žalobkyně také brojila proti výši stanoveného odvodu za porušení rozpočtové kázně. Argumentovala metodikou OPPI, měla za to, že výše odvodu s ní nebyla v souladu. K tomu krajský soud uvádí, že metodika OPPI nebyla součástí rozhodnutí o poskytnutí dotace. V rozhodnutí o poskytnutí dotace je uvedeno, že „*nedílnou součástí tohoto rozhodnutí jsou Podmínky pro poskytnutí dotace ze státního rozpočtu ČR a prostředků strukturálních fondů ES (dále jen PODMÍNKY), potvrzené podpisem příjemce dotace a výše uvedená žádost o dotaci předložená příjemcem dotace*“. V článku II. podmínek jsou uvedeny přílohy podmínek, konkrétně Pravidla pro publicitu, verze dle č. j. 14413/09/08100, Pravidla pro výběr dodavatelů, verze dle č. j. 14413/09/08100, Pravidla způsobilosti výdajů, verze dle č. j. 37535/09/08100, Pravidla způsobilosti výdajů – zvláštní část ROZVOJ, verze dle č. j. 14413/09/08100, a Pravidla etapizace, verze dle č. j. 14413/09/08100.
25. Z předložených podkladů a správního spisu se nepodává, že by žalobkyně a poskytovatel dotace metodiku OPPI učinili součástí smlouvy následně či se jiným způsobem dohodli na jejím dodržování. Za této situace správní orgány nepochybily, pokud z metodiky OPPI nevycházely.
26. Pro úplnost krajský soud dodává, že i kdyby správní orgány povinnost zohlednit metodiku OPPI měly, byly by námitky žalobkyně ohledně výše odvodu za porušení rozpočtové kázně taktéž nedůvodné. Krajský soud zjistil, že metodika OPPI obsahuje dvě části: Kategorizaci nedostatků pro zakázky, při jejichž zadávání je příjemce dotace povinen postupovat dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“), a dále pro zakázky, při jejichž zadávání není příjemce dotace povinen postupovat dle zákona o veřejných zakázkách. Správce daně ve zprávě o daňové kontrole na str. 4 vysvětlil, že žalobkyně v rámci zadání zakázky neměla povinnost postupovat podle zákona o veřejných zakázkách. Krajský soud se s tímto posouzením ztotožňuje, z čehož vyplývá, že by se na žalobkyni vztahovala druhá část metodiky OPPI, týkající se příjemců dotace, kteří nebyli při zadávání zakázky povinni postupovat podle zákona o veřejných zakázkách. U těchto příjemců je stanovena spodní a horní hranice procentního

rozmezí odvodu za porušení rozpočtové kázně, nikoli přesné procentní částky, u kterých by bylo vyloučeno užít správní uvážení. Navíc podle č. 8 uvedené části metodiky OPPI v případě, že zadavatel nedodržel povinnost zrušit výběrové řízení, byla procentní hranice odvodu za porušení rozpočtové kázně stanovena mezi 25 – 40 %. Stanovil-li správce daně odvod ve výši 35 %, bylo by to v souladu s metodikou OPPI, pokud se na posuzovanou věc vztahovala. Tak tomu – jak bylo vysvětleno shora – však nebylo.

27. Krajský soud proto dospěl k závěru, že ani žalobní námitka b) není důvodná.

E) Závěr a náklady řízení

28. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 18. prosince 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu